

Aziz dostum Tayyip ;

Mektubunuzu ve benim için başladığınız hareketinizi çok teşekkür ederim. İki seneden beri devam eden mülteci hayatın kararsızlığında satırlarınız bilhassa kıymetlidirler.

Hamit Koşay bey bana yazdığı mektublarında dışişleri bakanlığının benim için evvelâ Roma büyük elçiliğine sonra İsviçrede Bern elçiliğine resmen yazdığını bildirdi. Ben de hem Cemal Hüsnü Taray beye, hem de Yakup Kadri Karaosmanoğlu beye yazdım. Türkiye hareketime onların cevabına bağlıdır.

Kolozsvár sebebiyle yine çok müteessirim. Zevcemin ebeveyni ve biraderi için nostaljisi okadar büyük, sınırları okadar yorgundur ki az kaldı ki döndük. Fakat bir meslektaşımın bana yazdığına göre Macaristana dönmek Rusların orada bulunacağı zaman bana iyi olmayacaktı, Matbaahane de bıraktığım yeni kitabımda evvelkisinden de çok daha katı bir şekilde Türklüğün taraf-tarı idim.

Şimdi ancak bir isteğim var: produktif çalışmak imkânı. Burada da çok işliyorum. Macar mültecilerine İngiliz edebiyatının bir chrestomathia'sını yaptım, İngilizce ve Türkçeyi, sonra Türk ve Şarkî Avrupa tarihini öğrettim. Türkiye'de Türk Halklarının Tarihini /Türkçe ve İngilizce/ ve Türk Adları Lûgatını neşretmek isterdim. Oradaki Türkiyat Enstitüsünün zengin kütüphanesi bu eserin tamamlanması için fevkalâde iyi olabilecekti. En büyük sevinçle İstanbula gidecektim, ailem için de en iyi olacaktı. Fakat vekil beyin ne karar vereceğini bilmeyorum.

Samimî dostlukla, refikanıza hürmetlerle

Feffernitz, 28.VIII.1946.

L. Râsonyi

Hung.D.P.Camp Feffernitz VIII/7.

Carinthia, Austria.

Küçük Hatice Umay'a çok saadet temennî, Size tebrik ederiz.